

[Udenrigsministeren.]

instruktion fra regeringen, hverken om hvordan de skal stemme, eller om hvorledes de skal udtale sig. Dertil vil jeg gerne for mit vedkommende sige, at det går jeg også ud fra. Det må være en konsekvens af den fremgangsmåde, regeringen har valgt med hensyn til udpegningen af repræsentanterne på forsamlingen, idet regeringen som bekendt vil overlade udpegningen til rigsdagens politiske partier.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft omtalte spørgsmålet om optagelse af nye medlemmer. Det ærede medlem mente, at nye medlemmer, der skulle optages i Det europæiske Råd, helt og fuldt måtte opfylde forudsætningerne, således som de er anført i traktatens indledning, så man var sikker på, at kun virkelige demokratier blev optaget. Jeg vil gerne herom sige — der er jo ikké grund til at lægge skjul på det —, at to lande henvendte sig til konferencen i London om optagelse, nemlig Grækenland og Tyrkiet. Spørgsmålet var genstand for indgående drøftelse på udenrigsministrenes møde i London den 3.—5. maj, en drøftelse, der endte med, at vi blev enige om at svare de to regeringer, den græske og den tyrkiske, og samtidig udsende en meddelelse af følgende indhold: at udenrigsministrenes konference tog de fra den græske og den tyrkiske regering modtagne henvendelser om at blive optaget som medlemmer af Det europæiske Råd til efterretning; det var den almindelige opfattelse — altså på udenrigsministrenes konference —, at disse to staters tiltræden ville være acceptabel, og der var enighed om, at sagen skulle behandles i medfør af statutten af ministerudvalget, så snart dette træder i virksomhed. Det tilføjes i denne meddelelse, at muligheden af andre europæiske staters tiltræden samtidig vil blive overvejet af ministerudvalget. Denne udtalelse må man forstå således, at der er et meget stort flertal blandt de 10 europæiske landes regeringer til fordel for at optage Grækenland og Tyrkiet i Det europæiske Råd.

Det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft gjorde en bemærkning om artikel 5, hvori der er tale om, at lande under særlige omstændigheder kan optages som associerede medlemmer, hvilket navnlig betyder, at de har adgang til at blive repræsenteret i forsamlingen, men ikke i ministerudvalget, og det ærede medlem sluttede med rette af en udtalelse i motiverne til forslaget, at der her var tale om Tyskland. Det ærede medlem spurgte, om der også kunne være tale om andre lande, og dertil vil jeg gerne svare,

at efter min mening kunne der på tilsvarende måde være tale om Østrig, i hvert fald i den tilstand, hvori Østrig befinder sig i øjeblikket, da det er okkuperet af andre magter.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft nævnte adskillige andre punkter, hvor han ønskede reglerne i statutten ændret eller i hvert fald fortolket således, at forsamlingen kunne få større myndighed, således til selv at fastsætte sin dagsorden, til at oprette eget sekretariat og til at nedsætte udvalg, der også kunne fungere mellem samlingerne, og endelig, at forsamlingen burde kunne foreslå ændringer i statutten, som i så fald ministerudvalget burde gøre til genstand for en velvillig behandling.

Jeg vil ikke tage afstand fra disse udtalelser af det ærede medlem, men kun igen minde om, hvad der er sagt ved forelægelsen, at dette er for det første et forsøg, og for det andet er statutten i dens nuværende form et kompromis. Det ville — således som også en af de ærede ordførere bemærkede — være uklogt, tror jeg, at begynde forsamlingens virksomhed med at rejse krav om ændringer i statutten, i hvert fald om altfor mange ændringer. Jeg tror, man først skulle prøve at arbejde på grundlag af det kompromis, statutten i sin nuværende form i virkeligheden er, og så se, hvor langt man kan komme, for derefter senere at tillempe eller fortolke statutten i overensstemmelse med de erfaringer, den europæiske forsamling høster.

Det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft omtalte den tidligere engelske førsteminister Winston Churchills betydning i denne sag. Det er rigtigt, at Churchill har haft stor betydning for selve Europabevægelsen, som han har medvirket til at bringe så stærkt i forgrunden. Derimod tror jeg, det er betydeligt mere tvivlsomt, hvor stor den samme mands indflydelse vil blive i Det europæiske Råd, som nedsættes i medfør af denne statut; i hvert tilfælde bliver Churchill ikke medlem af ministerudvalget, og i betragtning af at adskillige af de europæiske lande, der er medlemmer af det nye Europaråd, har arbejderregering, deriblandt navnlig England selv, tror jeg ikke, man behøver at være så forskrækket ved tanken om den efter det ærede medlems mening forkastelige indflydelse, som Churchill vil være i stand til at udøve.

Hvis jeg ikke hørte galt, citerede det ærede medlem en udtalelse af Churchill, noget i retning af, at han ville tænde gnisten, der ville sætte Europa i brand. Denne udtalelse sigter dog bestemt ikke til anstiftelsen af en verdenskrig. I det hele taget finder jeg, at